

Ya Rabbi

– Mecit Aktürk · 30 Eylül 2014

İkrârı insafın emrine verdim
Yegâne sevgili, Yâr'sın Yâ Rabbi!
Baktığım her yerde mührünü gördüm
Yokluktan berîsin; varsın Yâ Rabbi.

Nankörlük etse de her fânî üryan
İnkârda direktmek zamandan ziyan
Tevîle ne hâcet, hakîkat âyan
Rahman'sın, Rahim'sin, Bir'sin Yâ Rabbi.

Bir sana açıktır, dilenir elim
İhsânın kesilse perişan hâlim.
Gözümde nazarım, ağızımda dilim
Gönlümden güzeli dersin Yâ Rabbi.

Esmâül Hüsnâ'dan adını sorup
Af diler bu kulun, secdede durup.
Nâsib et, nihâyet Kâbe'ne varıp
Kapına yüzünü sürsün Yâ Rabbi.

İnsan bu! Pek âciz, gelmiyor zora
Ne versen yetmiyor, geçmiyor hora
Olur ya, gün gelir düşersem dara
İradem nefsimi yorsun Yâ Rabbi.

"Hesap"tan bîhaber kalsa da metîn
Boş yere gelmedi Resûl'e bu din!
Yardımanın olmazsa imtihan çetin
Rahmet'in ruhumu sarsın Yâ Rabbi.

Ömrümce kıskanıp adını dilden
Resûl'ü sordum hep en güzel gülden.
Mahşerde, demeyip, "tanımam, elden"
Mîzanda yanımda dursun Yâ Rabbi.

Sırrına varmak' çün her zerre, cüzün
Katından niyazım inâyet, izin
Üstünden örtüsü sıyrılsın gizin
Kalp gözüm gerçeği görsün Yâ Rabbi.

Şahitsin Ey Yüce! Günahtan kaçıp
Doğruyu aradım, hep ölçüp biçip
Bir şimşek hızıyla sıratı geçip
Bu kulun cennete girsin Yâ Rabbi.

Mecit AKTÜRK